

HGM298/2011

Numer wewnętrzny: 338641

Varianta în limba de stat

Karta dokumentu

Republica Moldova

RZĄD

nr 298

z dnia 27.04.2011

o zatwierdzeniu Normy Weterynaryjno-Sanitarnej, ustalającej środki kontroli i nadzoru nad niektórymi substancjami i ich pozostałościami w organizmach żywych zwierząt i produktach z nich, a także pozostałościami leków o przeznaczeniu weterynaryjnym w produktach pochodzenia zwierzęcego

Opublikowano: 27.05.2011 w Monitorul Oficial Nr. 87-90 artykuł nr : 426 Data wejścia w życie : 27.08.2011

ZMIENIONO

III [PP]51 z dnia 16.01.13, MO15-17/22.01.13 s.89

Zgodnie z przepisami artykułu 27 Ustawy nr 221-XVI z dnia 19 października 2007 roku o działalności weterynaryjno-sanitarnej (Monitor Urzędowy Republiki Mołdowa, 2008 r., nr 51-54 art.153), z następnymi zmianami, Rząd **POSTANAWIA:**

1. Zatwierdzić Normę Weterynaryjno-Sanitarnej, ustalającą środki kontroli i nadzoru nad niektórymi substancjami i ich pozostałościami w organizmach żywych zwierząt i produktach z nich, a także pozostałościami leków o przeznaczeniu weterynaryjnym w produktach pochodzenia zwierzęcego (w załączeniu).

2. Niniejsza Uchwała nabiera mocy po 3 miesiącach od daty opublikowania w Monitorze Urzędowym Republiki Mołdowa.

3. Kontrolę nad wykonywaniem niniejszej Uchwały należy powierzyć Ministerstwu Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego.

PREMIER

Vladimir FILAT

Minister Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego

Kontrasygnuje:
Vasile
Bumakov

nr 298. Kiszyniów, 27 kwietnia 2011 r.

Zatwierdzono
Uchwałą Rządu

**NORMA WETERYNARYJNO-SANITARNA,
nad niektórymi substancjami i ich pozostałościami w organizmach żywych zwierząt i
produktach z nich, a także pozostałościami leków o przeznaczeniu weterynaryjnym w
produktach pochodzenia zwierzęcego**

Przepisy niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej zostały przedstawione zgodnie z zapisami Dyrektywy Rady nr 96/23/EC z dnia 29 kwietnia 1996 r. o środkach monitoringu określonych substancji i ich pozostałości w organizmach żywych zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego (Dziennik Urzędowy UE z dnia 23 maja 1996 r., L 125, str. 10), zmienionej ostatnio Regulaminem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 596/2009/ z dnia 18 czerwca 2009 r. (Dziennik Urzędowy, UE, 2009 r., L 188, str. 14), a także zapisami Uchwały Komisji nr 97/747/EC z dnia 27 października 1997 r. o ustaleniu poziomu i częstotliwości pobierania próbek, przewidzianych Dyrektywą nr 96/23/EC (Dziennik Urzędowy Wspólnoty Europejskiej, L 303, str. 12 z dnia 16.11.1997 r.).

Artykuł I

Przepisy ogólne

1. Norma Weterynaryjno-Sanitarna, ustalająca środki kontroli i nadzoru nad niektórymi substancjami i ich pozostałościami w organizmach żywych zwierząt i produktach z nich, a także pozostałościami leków o przeznaczeniu weterynaryjnym w produktach pochodzenia zwierzęcego (dalej - Norma Weterynaryjno-Sanitarna) przewiduje monitoring określonych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego.

2. Pojęcia wykorzystywane w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej mają znaczenie:
nieautoryzowane substancje lub preparaty - substancje lub preparaty zakazane do zastosowania u zwierząt produktywnych;
nielegalna procedura – wykorzystanie nieautoryzowanych substancji lub preparatów w innych celach lub warunkach, niż przewidziane w instrukcjach wykorzystania odpowiedniej substancji;

pozostałość – pozostałość jakiegokolwiek substancji o działaniu farmakologicznym, a także innych substancji, włącznie z ich pochodnymi i metabolitami, które w naturalny sposób nie są obecne w organizmie zwierzęcia lub w produktach pochodzenia zwierzęcego, ale mogą być wykryte na skutek ich umyślnego czy przypadkowego wprowadzenia do organizmu zwierzęcia lub do produktów pochodzenia zwierzęcego, które przy przekroczeniu maksymalnych dopuszczalnych poziomów mogą stanowić czynnik ryzyka dla zdrowia społecznego;

próbka urzędowa (próba) - próbka, pobrana przez urzędowego lekarza weterynarii lub upoważnionego prywatnie praktykującego lekarza weterynarii, podlegająca badaniu w celu określenia jednej konkretnej pozostałości/kilku konkretnych pozostałości w upoważnionym laboratorium, identyfikowana według gatunku i płci zwierzęcia, z którego została uzyskana, jej natury, ilości, metody pobrania, pochodzenia zwierzęcia lub produktu;

upoważnione laboratorium - laboratorium, upoważnione przez Krajową Agencję Bezpieczeństwa Produktów spożywczych (dalej - Agencja) do przeprowadzenia badań laboratoryjnych dla wykrycia substancji i pozostałości w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie i paszach;

[Pkt.2 ust. zmieniony III [PP]51 z dnia 16.01.13, MO15-17/22.01.13 ст.89]
zwierzęta rolnicze – zwierzęta domowe gatunku bydło, świnie, owce, kozy, konie, drób i króliki domowe, a także dzikie zwierzęta wymienionych gatunków i dzikie przeżuwacze, wyhodowane w obiekcie;

partia zwierząt - grupa zwierząt takiego samego gatunku i w tym samym wieku, wyhodowana na tej samej farmie i w takich samych warunkach;

β -agonista – substancje β -adrenoreceptorowe agoniści.

3. Załączniki do niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej dotyczą następujących grup substancji, dla których ustalono maksymalne dopuszczalne poziomy pozostałości:

1) grupa A - substancje o działaniu anabolicznym i substancje nieautoryzowane:

- a) stylbeny, pochodne stylbenów, a także ich sole lub estry;
- b) substancje tyreostatyczne;
- c) sterydy;
- d) laktony kwasu rezorcylowego, w tym zeranol;
- e) β -agoniści;

f) substancje, nie autoryzowane dla zastosowania u zwierząt produktywnych, takie jak: Aristolochia spp. i preparaty uzyskane z niej, chloramfenikol, chloroform, chlorpromazyna, kolchicina, dapson, dimetriadol, metronidazol, nitrofurany (włącznie z furazolidonem), ronidazol;

2) grupa B – lekarstwa o przeznaczeniu weterynaryjnym, w tym nieautoryzowane substancje, które mogą być wykorzystane w celach weterynaryjnych i substancje zanieczyszczające:

- a) substancje przeciwko drobnoustrojom, włącznie z sulfonamidami, chinolony;
- b) inne lekarstwa o przeznaczeniu weterynaryjnym, w tym: leki przeciwbacze, kokcydiostatyki i nitroimidazole; karbaminiany i pyretroidy, środki sedatywne; niesteroidowe leki przeciwzapalne (AINS); inne substancje farmakologicznie aktywne;
- c) inne substancje zanieczyszczające i substancje środowiska naturalnego, takie jak: związki chloroorganiczne, włącznie z polichlorowanymi bifenylami (PCB), związki fosforoorganiczne, metale ciężkie, mikotoksyny, barwniki, inne substancje.

Artykuł II

Roczne programy monitoringu w celu wykrycia pozostałości lub substancji śladowych

Rozdział I

Roczny program monitoringu pozostałości

4. Nadzór nad procesem produkcji i wykrywanie pozostałości substancji, wymienionych w punkcie 3 niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej, w surowcach, wydalinach i płynach, tkankach i produktach pochodzenia zwierzęcego, paszach i wodzie pitnej powinny odbywać się zgodnie z zapisami niniejszego artykułu.

5. Agencja jest zobowiązana:

a) koordynować działalność Republikańskiego Centrum Weterynaryjno-Diagnostycznego (dalej - Centrum) i jego pododdziałów terytorialnych w zakresie wykrywania i nadzoru nad pozostałościami i substancjami śladowymi, przewidzianymi w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej;

b) opracowywać roczny program kontroli pozostałości;

c) wykonywać przez Centrum i upoważnione pododdziały terytorialne kontrolę pozostałości, przewidzianych w niniejszej Normie Sanitarnej-Weterynaryjnej;

d) zwracać się po pomoc do innych organów, uczestniczących w zapobieganiu nielegalnemu wykorzystaniu nieautoryzowanych substancji lub preparatów przy hodowli zwierząt;

e) zbierać informacje niezbędne dla oceny wykorzystywanych środków i rezultatów, uzyskanych na skutek podjęcia środków, przewidzianych niniejszą Normą Weterynaryjno-Sanitarną;

f) przedstawiać Ministerstwu Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego co roku, do 31 marca, roczny program kontroli pozostałości i roczne sprawozdanie, które powinno zawierać rezultaty badań, informacje, niezbędne dla oceny rezultatów, a także rezultaty przeprowadzonych badań, z opublikowaniem ich następnie na oficjalnej stronie www

Agencji.

6. Coroczny program kontroli pozostałości powinien:

1) przewidywać określenie grup pozostałości lub substancji według gatunków zwierząt i typów produktów pochodzenia zwierzęcego, przewidzianych w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej;

2) sprecyzować sposoby wykrywania obecności substancji, wskazanych w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej, według gatunków zwierząt, typu produktów pochodzenia zwierzęcego, w wodzie, wykorzystywanej do pojenia, paszach, w miejscach hodowli, a także u żywych zwierząt, w wydalinach i płynach ustrojowych, tkankach i produktach pochodzenia zwierzęcego, takich jak mleko, mięso, jaja i miód;

3) odpowiadać warunkom strategii, częstotliwości i poziomu pobierania próbek, przewidzianych niniejszą Normą Weterynaryjno-Sanitarnej;

4) odpowiadać zapisom niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej i między innymi, sprecyzować:

a) zastosowanie substancji, wymienionych w punkcie 3 niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej, w tym zakaz, autoryzację, dystrybucję, ich dostawę na rynek i tryb zastosowania;

b) infrastrukturę służb (między innymi, charakter i znaczenie służb, uczestniczących w wykonywaniu Roczno programu kontroli pozostałości);

c) wykaz upoważnionych laboratoriów ze wskazaniem ich możliwości opracowywania prób;

d) maksymalne dopuszczalne poziomy, zatwierdzone dla autoryzowanych substancji i substancji, dla których nie ustalono ostatecznych maksymalnych poziomów;

e) wykaz substancji, podlegających identyfikacji, metody analizy, a także normy interpretacji rezultatów, a także substancji, wymienionych w punkcie 3 niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej, ilość próbek do pobrania i uzasadnienie tej ilości;

f) ilość obowiązkowych próbek, podlegających pobraniu, odpowiednią dla ilości zwierząt zabitych w poprzednich latach, według gatunków zgodnie ze strategią, częstotliwością i poziomami pobierania próbek, przewidzianych w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej;

g) przepisy, których należy przestrzegać przy pobieraniu obowiązkowych próbek, w tym, przepisy, dotyczące zapisów, które powinny znajdować się na obowiązkowych próbkach;

h) charakter środków, przewidzianych przez Agencję wobec zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego, w których wykryto pozostałości.

7. Centrum przedstawia Agencji sprawozdanie o wykonaniu przedsięwzięć w ubiegłym roku i roczny program kontroli pozostałości na rok bieżący. Centrum przedstawia upoważnionym pododdziałom terytorialnym zatwierdzony roczny program kontroli pozostałości na bieżący rok i odbiera informacje o rezultatach i przedsięwzięciach, przeprowadzonych w ubiegłym roku.

Rozdział 2

Strategia, proporcja (udział) i częstotliwość pobierania próbek

8. Roczny program kontroli pozostałości powinien być wykorzystywany dla nadzoru i przedstawienia przyczyn ryzyka, spowodowanego obecnością pozostałości w produktach pochodzenia zwierzęcego na fermach, w ubojniach, przedsiębiorstwach przetwórstwa mleka, ryb, w ośrodkach gromadzenia i pakowania jaj.

Pobieranie obowiązkowych próbek powinno odbywać się zgodnie z zapisami Normy Weterynaryjno-Sanitarnej, w zakresie pobierania obowiązkowych próbek od żywych zwierząt i z produktów pochodzenia zwierzęcego, zatwierdzonej Uchwałą Rządu nr 782 z dnia 1 września 2010 r. (Monitor Urzędowy Republiki Mołdowa, 2010 r., nr 160-162, str. 871). Pobieranie próbek powinno być nieprzewidziane, niespodziewane i prowadzone w dniach i

terminach, nie ustalonych wcześniej, z przestrzeganiem środków, stale zapewniających niespodziewaną kontrolę.

9. Dla substancji o działaniu anabolicznym i substancji nieautoryzowanych, przewidzianych w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej, celem nadzoru powinno być wykrycie nielegalnego zastosowania nieautoryzowanych substancji i zastosowania substancji w nadmiarze, zarejestrowanych w pobranych próbkach.

Próbki powinny być pobierane w zależności od płci, wieku, gatunku, metody żywienia, posiadanych informacji i ewidencji o nieodpowiednim lub nadmiernym zastosowaniu substancji o działaniu anabolicznym i substancji nieautoryzowanych.

10. Dla leków o przeznaczeniu weterynaryjnym, włącznie z nieautoryzowanymi substancjami, które mogą być zastosowane w celach weterynaryjnych i substancji zanieczyszczających środowisko naturalne, celem nadzoru powinna być kontrola, przestrzegania maksymalnych dopuszczalnych norm dla pozostałości leków o przeznaczeniu weterynaryjnym, wymienionych w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej i maksymalnych dopuszczalnych poziomów pestycydów, a także monitoring stężeń substancji zanieczyszczających środowisko naturalne.

11. Każda próbka może być zbadana dla określenia obecności jednej lub kilku substancji.

Rozdział 3

Program monitoringu pozostałości w zależności od gatunku (bydło, świnie, owce, kozy, konie, drób i ryby)

12. Niezależnie od gatunku, ilość próbek zależy od doświadczenia i informacji wstępnych

13. Minimalna ilość próbek, pobranych od bydła, podlegającego corocznej kontroli na obecność wszystkich rodzajów pozostałości lub substancji, powinna stanowić nie mniej niż 0,4% ilości takich zwierząt, zabitych w ubiegłym roku i powinna być dzielona w następujący sposób:

1) grupa substancji o działaniu anabolicznym i nieautoryzowanych substancji - 0,25%, rozdzielonych w następujący sposób:

a) połowa ogólnej ilości próbek powinna być pobierana od żywych zwierząt na obiektach; w odstępstwie, 25% próbek, badanych dla określenia substancji β -agonistów, można pobierać z odpowiedniego materiału (pasza, woda pitna i in.);

b) połowę ogólnej ilości próbek należy pobierać w ubojniach;

c) co roku należy sprawdzać co najmniej 5% ogólnej ilości próbek;

2) grupa leków o przeznaczeniu weterynaryjnym i substancji zanieczyszczających – 0,15%, w tym:

a) 30% próbek należy sprawdzać na obecność substancji antybakteryjnych, w tym sulfonamidów, chinolonów;

b) 30% próbek należy sprawdzać na obecność leków o przeznaczeniu weterynaryjnym, w tym: leki przeciwwrobacze, kokcydiostatyki i nitroimidazole; karbaminiany i pyretroidy, środki sedatywne; niesteroidowe leki przeciwzapalne (AINS); inne substancje farmakologicznie aktywne;

c) 10 % próbek należy sprawdzać na obecność substancji szkodliwych i zanieczyszczających środowisko naturalne: związków chloroorganicznych, włącznie z polichlorowanymi bifenylami (PCB), związków fosforoorganicznych, metali ciężkich, mikro toksyn, barwników, innych substancji.

14. Minimalna ilość próbek, pobranych od świń, podlegających corocznej kontroli na obecność wszystkich rodzajów pozostałości lub substancji, powinna stanowić nie mniej niż 0,05% ilości takich zwierząt, zabitych w ubiegłym roku i powinna być dzielona w następujący sposób:

1) grupa substancji o działaniu anabolicznym i substancji nieautoryzowanych: 0,02%:

a) jeśli próbki pobierane są od zwierząt w ubojni, dodatkowo badana jest woda pitna, pasze, masy kałowe i inne płyny na poziomie farm, minimalna ilość tych, które należy badać co roku, powinna stanowić nie mniej niż jedna ferma na 100 000 świń, zabitych w ubiegłym roku;

b) każda z substancji powinna być co roku sprawdzana z wykorzystaniem nie mniej niż 5% ogólnej ilości próbek;

2) grupa leków o przeznaczeniu weterynaryjnym i substancji zanieczyszczających – 0,03% z podziałem w takiej samej proporcji jak u bydła.

15. Minimalna ilość próbek, pobranych od owiec i kóz, podlegających kontroli w kierunku wykrycia wszystkich rodzajów pozostałości lub substancji, powinna stanowić nie mniej niż 0,05% ilości owiec i kóz w wieku ponad 3-ch miesięcy, zabitych w ubiegłym roku i powinna być dzielona w następujący sposób:

a) grupa substancji o działaniu anabolicznym i nieautoryzowanych substancji – 0,01%, z corocznym sprawdzeniem każdej substancji o działaniu anabolicznym i nieautoryzowanych substancji i z wykorzystaniem nie mniej niż 5% ogólnej ilości próbek;

b) grupa leków o przeznaczeniu weterynaryjnym i substancji skażających – 0,04%, z zachowaniem tych samych proporcji, co dla bydła.

16. Ilość próbek, pobranych od koni, ustalana jest przez Agencję w zależności od ustalonych problemów.

17. Dla kurcząt brojlerów, kur reprodukcyjnych, indyków, innego drobiu próbka składa się z jednego lub kilku zwierząt i zależy od wymogów metod analitycznych. Dla każdej kategorii drobiu (kurcząt-brojlerów, kur reprodukcyjnych, indyków i innego drobiu) minimalna ilość corocznie pobieranych próbek powinna stanowić nie mniej niż jedną z 200 ton rocznej produkcji (w wadze ubojowej) i nie mniej niż 100 próbek dla każdej grupy substancji, jeśli roczna produkcja dla kategorii drobiu przekracza 5 000 ton.

18. Dla kurcząt-brojlerów, kur reprodukcyjnych, indyków, innego drobiu pobierane próbki powinny być dzielone w następujący sposób:

1) grupa substancji o działaniu anabolicznym i nieautoryzowanych substancji - 50% ogólnej ilości próbek, w tym:

a) równowartość jednej piątej tych próbek powinna być pobrana na fermach; b) każda z substancji o działaniu anabolicznym i substancji nieautoryzowanych powinna być sprawdzana co roku, przy wykorzystaniu nie mniej niż 5% ogólnej ilości próbek;

2) grupa leków o przeznaczeniu weterynaryjnym i substancji zanieczyszczających – 50% ogólnej ilości próbek:

a) 30% próbek należy sprawdzać na obecność substancji antybakteryjnych, w tym sulfonamidów, chinolonów;

b) 30% próbek należy sprawdzać na obecność leków o przeznaczeniu weterynaryjnych, w tym: leków przeciworobaczych, kokcydiostatyków i nitroimidazoli; karbaminianów i pyretroidów, środków sedatywnych; niesteroidowych leków przeciwzapalnych (AINS); innych substancji farmakologicznie aktywnych;

c) 10 % próbek należy sprawdzać na obecność substancji szkodliwych i zanieczyszczających środowisko naturalne: związków chloroorganicznych, włącznie z polichlorowanymi bifenyliami (PCB), związków fosforoorganicznych, metali ciężkich, mikotoksyn, barwników, innych substancji.

19. Jedna próbka produktów z ryb hodowlanych, powinna składać się z jednej lub kilku ryb, biorąc pod uwagę wymiary ryb i wymogi metod analitycznych.

Minimalna ilość próbek, pobieranych co roku, powinna stanowić nie mniej niż jedna ze 100 ton rocznej produkcji.

Badane związki i próbki pobrane do analizy powinny być badane w uwzględnieniu

prawdopodobnego wykorzystania tych substancji.
20. Dla próbek, pobieranych z produktów z ryb hodowlanych, należy przestrzegać następującego podziału:

1) grupa substancji o działaniu anabolicznym i nieautoryzowanych substancji - jedna trzecia ogólnej ilości próbek, pobranych w gospodarstwach rybnych od ryb we wszystkich stadiach rozwoju, w tym ryb przeznaczonych dla dostawy na rynek lub z pasz zamiast próbek ryb na fermach owoców morza, gdzie warunki poboru próbek mogą być skrajnie utrudnione;

2) grupa leków o przeznaczeniu weterynaryjnym i substancji zanieczyszczających - dwie trzecie ogólnej ilości próbek;

3) próbki należy pobierać w następujący sposób:

a) wskazane jest w gospodarstwie rybnym, przeznaczonym dla dostawy na rynek do spożycia przez ludzi;

b) w przedsiębiorstwach przetwórczych lub w magazynach handlu hurtowego świeżymi rybami w warunkach, w których zaobserwowanie na fermie pochodzenia może być osiągnięte przy uzyskaniu pozytywnego rezultatu;

c) we wszystkich przypadkach próbki, pobierane są w gospodarstwie w ilości nie mniejszej niż od 10% wszystkich autoryzowanych obiektów produkcyjnych.

21. W przypadku, kiedy istnieją przyczyny, aby uważać, że leki o przeznaczeniu weterynaryjnym lub substancje chemiczne stosowane były w produktach rybołówstwa lub przy podejrzeniu skażenia środowiska naturalnego te rodzaje włączane są do planu poboru próbek zgodnie z procedurą i pobierane są dodatkowe próbki.

Rozdział 4

Roczny program monitoringu pozostałości w zależności od produktu (mleko, jaja, mięso królicze, mięso dzikich zwierząt i mięso dzikich zwierząt hodowlanych, miód)

22. Przy pobieraniu próbek mleka bydła:

1) każde obowiązkowe pobieranie próbek:

a) powinien wykonywać urzędowy lekarz weterynarii lub upoważniony prywatnie praktykujący lekarz weterynarii w taki sposób, żeby zawsze była możliwa identyfikacja fermy, z której pochodzi mleko;

b) odbywa się na fermie ze zbiornika do gromadzenia mleka lub/i w przedsiębiorstwie mleczarskim przez wyładunkiem z cysterny;

c) może dopuszczać odstępstwo od zasady obserwacji fermy pochodzenia dla substancji lub pozostałości związków chloroorganicznych (włącznie z PCB), związków fosforoorganicznych i metali ciężkich;

d) powinno odbywać tylko z surowego mleka, objętość pobranej próbki zależy od zastosowanej metody badania;

2) należy przestrzegać następujących proporcji i częstotliwości poboru próbek:

a) roczna ilość pobranych próbek mleka powinna stanowić nie mniej niż 300 pobrań z 15000 ton rocznej produkcji mleka;

b) 70% próbek należy zbadać na obecność pozostałości leków o przeznaczeniu weterynaryjnym, każda próbka powinna być zbadana na obecność nie mniej niż czterech różnych związków, włącznie z trzema grupami substancji, niedozwolonych dla zastosowania u zwierząt produkcyjnych, takie jak: Aristolochia spp. i preparaty uzyskane z niej, chloramfenikol, chloroform, chlorpromazyna, kolchicina, dapson, dimetriadol, metronidazol, nitrofurany (włącznie z furazolidonem), ronidazol, substancje przeciwbakteryjne, przeciwrobacze, niesteroidy przeciwzapalne;

c) 15% pobranych próbek należy badać na obecność pozostałości szkodliwych substancji i substancji zanieczyszczających środowisko naturalne, takich jak: związki chloroorganiczne,

(włącznie z PCB), związki fosforoorganiczne, metale ciężkie, mikotoksyny, barwniki i inne substancje;

d) pozostałych 15% należy sprawdzać w zależności od okoliczności, przedstawionej przez Centrum.

23. Ilość próbek, pobranych od owiec, kóz i koni, określana jest w zależności od poziomu produkcji i wykrytych problemów.

24. Mleko tych gatunków powinno być włączone do planu pobierania próbek dodatkowo do pobieranych z mleka bydła.

25. Przy pobieraniu próbek jaj kurzych:

1) każde obowiązkowe pobieranie próbek:

a) wykonuje urzędowy lekarz weterynarii lub upoważniony prywatnie praktykujący lekarz weterynarii w taki sposób, aby można było znać fermę pochodzenia jaj;

b) odbywa się na fermie lub w centrum pakowania w ilości nie mniejszej niż 12 lub więcej jaj, w zależności od wykorzystywanych metod analitycznych;

2) należy przestrzegać proporcji i częstotliwości pobierania próbek:

a) ilość próbek, którą należy pobrać w każdym roku, powinna stanowić jedną próbkę na 1000 ton rocznej produkcji jaj spożywczych, reprezentowaną przez co najmniej 200 próbek;

b) ilość pobranych próbek od tych gatunków określana jest przez urzędowego lekarza weterynarii w zależności od poziomu produkcji i wykrytych problemów;

c) z centrów pakowania, które reprezentują największą część jaj dostarczanych dla spożycia przez ludzi, należy pobierać nie mniej niż 30% ogólnej ilości próbek;

d) 70% pobranych próbek należy zbadać co najmniej na obecność jednego związku substancji, z niedozwolonych do zastosowania u zwierząt produkcyjnych, takich jak: Aristolochia spp. i preparaty uzyskane z niej, chloramfenikol, chloroform, chlorpromazyna, kolchicina, dapson, dimetridazol, metronidazol, nitrofurany (włącznie z furazolidonem), ronidazol, substancje przeciwbakteryjne, w tym sulfonamidy, chinolony;

e) 30% pobranych próbek badanych jest, w zależności od sytuacji, która powstała w Republice Mołdowa, ale powinny one zawierać niektóre analizy na obecność substancji, takich jak: związki chloroorganiczne, (włącznie z PCB), związki fosforoorganiczne, metale ciężkie, mikotoksyny, barwniki, inne substancje.

26. Ilość próbek, pobranych od innych gatunków drobiu, powinna być określana przez urzędowego lekarza weterynarii w zależności od poziomu produkcji i wykrytych problemów.

Jaja tych gatunków drobiu powinny być włączone do planu pobierania próbek jako dodatkowe próbki do próbek pobranych od kur niosek.

27. Jedna próbka mięsa króliczego składa się z jednego lub więcej zwierząt, pochodzących od tego samego producenta, w zależności od wymogów metod analitycznych. Każdy obowiązkowy pobór próbek powinien być prowadzony przez urzędowego lekarza weterynarii w taki sposób, żeby stale można było identyfikować fermę pochodzenia królików. Probki można pobierać, w zależności od struktury produkcji królików, na fermie i autoryzowanych ubojniach.

28. Niektóre dodatkowe próbki wody i pasz dla kontroli nieautoryzowanych substancji mogą być pobrane na fermie króliczej.

29. Ilość rocznie pobranych próbek mięsa króliczego powinna stanowić 10 na 300 ton rocznej produkcji (w żywej wadze) dla pierwszych 3000 ton produkcji i jedną próbkę na każde dodatkowe 300 ton.

30. Proporcje próbek mięsa króliczego powinny stanowić:

1) dla grupy A - 30% łącznej ilości pobranych próbek, w tym:

a) 70% należy zbadać na obecność substancji z grup, nieautoryzowanych dla zastosowania u zwierząt produkcyjnych, takich jak: Aristolochia spp. i preparaty uzyskane z niej,

chloramfenikol, chloroform, chlorpromazyna, kolchicina, dapson, dimetrizadol, metronidazol, nitrofurany (włącznie z furazolidonem), ronidazol, substancje przeciwbakteryjne, włącznie z sulfonamidami, chinolony;

b) 30% należy zbadać na obecność substancji o działaniu anabolicznym i substancji nieautoryzowanych, takich jak: stylbeny, pochodne stylbenów, ich sole i estry, środki antytyroidowe, steroidy, laktony kwasu rezorcylowego, włącznie z zeranolem, β -agonośći;

2) dla grupy B – 70% ogólnej ilości pobranych próbek:

a) 30% należy sprawdzić na obecność substancji przeciwbakteryjnych, włącznie z sulfonamidami, chinolonami;

b) 30% należy sprawdzić na obecność leków o przeznaczeniu weterynaryjnym, takich jak: leki przeciwbaczące, kokcydiostatyki i nitroimidazole; karbaminiany i pyretroidy, środki sedatywne; niesteroidowe leki przeciwzapalne (AINS); inne substancje farmakologicznie aktywne;

c) 10 % próbek należy zbadać na obecność substancji szkodliwych i zanieczyszczających środowisko naturalne, takich jak: związki chloroorganiczne, w tym PCB, związki fosfoorganiczne, metale ciężkie, mikotoksyny, barwniki i inne substancje, badanie pozostałych próbek jest wstrzymywane zgodnie z sytuacją przedstawioną przez Centrum;

3) dane cyfry zostaną zrewidowane rok po zatwierdzeniu niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej

31. Dla mięsa dzikich zwierząt hodowlanych wielkość próbki zależy od wykorzystywanej metody analizy.

Próbki należy pobierać na poziomie przedsiębiorstwa przetwórczego, co daje możliwość obserwacji zwierząt lub uzyskanego z nich mięsa od fermy pochodzenia.

Na poziomie fermy powinny być pobierane dodatkowe próbki wody i pasz dla kontroli nieautoryzowanych substancji.

Ilość próbek od dzikich zwierząt hodowlanych, które należy pobrać co roku, powinna być równa nie mniej niż 100 próbkom.

32. Proporcje próbek mięsa od dzikich hodowlanych zwierząt powinny stanowić:

1) dla grupy A – 20% ogólnej ilości próbek, z których większość powinna być badana na obecność związków β -agonistów i substancji, nieautoryzowanych dla zastosowania u zwierząt produkcyjnych, takich jak: Aristolochia spp. i preparaty uzyskane z niej, chloramfenikol, chloroform, chlorpromazyna, kolchicina, dapson, dimetrizadol, metronidazol, nitrofurany (włącznie z furazolidonem), ronidazol;

2) dla grupy B – 70% ogólnej ilości pobranych próbek, w tym:

a) 30% należy sprawdzać na obecność substancji przeciwbakteryjnych, w tym sulfonamidy, chinolony;

b) 30% należy sprawdzać na obecność leków przeciwbaczących, kokcydiostatyków, w tym nitroimidazolu;

c) 10% należy sprawdzać na obecność karbaminianów i pyretroidów, niesteroidowych leków przeciwzapalnych (AINS);

d) 30% należy sprawdzać na obecność innych substancji szkodliwych i zanieczyszczających środowisko naturalne; związków chloroorganicznych, w tym PCB, związków fosforoorganicznych, metali ciężkich, mikotoksyn, barwników i innych substancji zgodnie z nagromadzonym doświadczeniem (10%).

33. Wielkość próbki dzikich zwierząt (dziczyzny) zależy od wykorzystywanej metody analizy.

Próbki powinny być pobierane w przedsiębiorstwie przetwórczym lub w miejscach polowania.

Powinna istnieć możliwość identyfikacji obserwacji zwierząt do miejsca polowania na nie.

Ilość próbek podlegających pobraniu co roku powinna stanowić nie mniej niż 100. Dane próbki powinny być pobierane dla zbadania na obecność pozostałości lub metali ciężkich.

34. Wielkość próbki miodu zależy od wykorzystywanej metody analizy. Próbki powinny być pobierane w dowolnym punkcie łańcucha produkcyjnego, pod warunkiem możliwości określenia faktycznego producenta miodu.

Ilość rocznie pobranych próbek miodu powinna stanowić nie mniej niż 10 na 300 ton rocznej produkcji dla pierwszych 3000 ton produkcji i jedną próbkę na każde dodatkowe 300 ton.

35. Proporcje próbek miodu powinny stanowić:

a) dla grup substancji przeciwbakteryjnych, włącznie z sulfonamidami, chinolony i lekarstwa o przeznaczeniu weterynaryjnym, takie jak karbamidy i piretroidy, – 50% ogólnej ilości próbek;

b) dla związków chloroorganicznych, włącznie z PCB, związki fosforoorganiczne, metale ciężkie – 40% ogólnej ilości próbek;

c) pozostałe 10% powinny być rozdzielone w zależności od nagromadzonego doświadczenia.

Szczególną uwagę należy zwrócić na mikotoksyny.

Artykuł III

Samokontrola i odpowiedzialność

36. Fermy, dostarczające na rynek żywe zwierzęta, a także wszystkie osoby fizyczne i prawne, sprzedające te zwierzęta, powinny być autoryzowanymi Agencjami.

37. Właściciele lub osoby, odpowiedzialne za obiekty pierwotnego przetwórstwa produktów pochodzenia zwierzęcego, powinny podejmować, głównie drogą samokontroli, wszelkie niezbędne środki dla tego, aby:

a) w czasie bezpośrednich dostaw lub dostaw przez pośredników nie były dostarczane inne zwierzęta, oprócz tych, dla których producent gwarantuje przestrzeganie okresu kwarantanny;

b) poświadczą się, że u zwierząt, które są interesujące pod względem ekonomicznym lub w produktach, wwiezionych na obiekt, nie przekroczony jest maksymalny dopuszczalny poziom pozostałości i nie zawierają one żadnych śladów śladowych ilości nieautoryzowanych substancji lub preparatów.

38. Autoryzowani przedstawiciele lub osoby odpowiedzialne:

1) powinni sprzedawać tylko:

a) zwierzęta, u których nie stosowano nieautoryzowanych substancji lub preparatów albo które nie są obiektem zastosowania nielegalnych procedur obróbki zgodnie z niniejszą Normą Weterynaryjno-Sanitarną;

b) zwierzęta, u których przestrzegano okresu karencji, zaleconego w przypadku zastosowania autoryzowanych substancji lub preparatów;

c) produkty, pochodzące od zwierząt sprzedawanych przez osoby fizyczne lub prawne, autoryzowane Agencje, które odpowiadają przepisom w zakresie reglamentacji;

2) ponoszą odpowiedzialność w przypadku, jeśli zwierzę dostarczone jest do obiektu pierwotnego przetwórstwa przez dowolną osobę fizyczną lub prawną, oprócz właściciela;

3) wspierają Agencję w sprawowaniu nadzoru nad przestrzeganiem zapisów niniejszego punktu drogą:

a) ustalenia zasad nadzoru nad jakością produktów w całym obrocie spożywczym przez odpowiednie organy i zainteresowane strony;

b) wzmocnienia środków samokontroli, zawartych w warunkach technicznych znakowania i etykietowania.

39. Agencja sprawdza stosunek wobec przyjętych zobowiązań i kompetencje

upoważnionych prywatnie praktykujących lekarzy weterynarii, sprawujących nadzór nad hodowlą i leczeniem zwierząt, przewidzianych niniejszą Normą Weterynaryjno-Sanitarą, drogą organizacji testowania w czasie kursów podwyższenia kwalifikacji i sprawdzania prowadzenia dzienników ewidencji prowadzonej działalności.

40. Upoważniony prywatnie praktykujący lekarz weterynarii rejestruje w dzienniku datę i charakter zaleconych lub przeprowadzonych procedur, identyfikację zwierząt u których przeprowadzono procedury, a także odpowiedni okres karencji.

Osoby, hodujące zwierzęta, wpisują do tego dziennika datę i charakter przeprowadzonych procedur, zapewniają przestrzeganie okresu karencji i przechowują recepty w ciągu 5 lat.

Osoby, hodujące zwierzęta i upoważnieni prywatnie praktykujący lekarze weterynarii zobowiązani są przedstawić Agencji, na jej żądanie, informacje, potwierdzające przestrzeganie w gospodarstwie zapisów niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej.

Artykuł IV

Oficjalna kontrola i upoważnione laboratoria

Rozdział 1

Oficjalna kontrola

41. Oprócz kontroli, prowadzonej w ramach Krajowego Programu Nadzoru i Monitoringu śladowych ilości substancji i innych czynników zanieczyszczających u żywych zwierząt, produktów i subproduktów pochodzenia zwierzęcego i przewidzianej specjalnymi normami, Agencja sprawuje urzędową kontrolę drogą badania:

a) w stadium produkcji substancji o działaniu anabolicznym i substancji nieautoryzowanych, takich jak stylbeny, pochodne stylbenów, ich sole i estry, środki antytyroidowe, steroidy, laktony kwasu rezorcynowego, w tym zeranol, β -agoniści; substancji niedozwolonych do zastosowania u zwierząt produkcyjnych, takich jak *Aristolochia* spp. i preparaty uzyskane z niej, chloramfenikol, chloroform, chlorpromazyna, kolchicyna, dapson, dimetriadol, metronidazol, nitrofurany (włącznie z furazolidonem), ronidazol, a także w stadium manipulowania, przechowywania, przewozu, dystrybucji, sprzedaży lub zakupu;

b) w czasie produkcji i dystrybucji pasz dla zwierząt;

c) całego procesu technologicznego zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, przewidzianych w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej.

42. Środki nadzoru i kontroli określonych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego, wskazanych w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej, należy podejmować między innymi w celu wykrycia, zawartości lub obecności substancji lub nieautoryzowanych produktów, stosowanych u zwierząt na końcu tuczenia lub podczas nielegalnych procedur na zwierzętach.

43. Kontrola, przewidziana w niniejszej Normie Weterynaryjno-Sanitarnej, powinna być wykonywana przez Agencję bez wcześniejszego zawiadomienia.

Właściciel, posiadacz zwierząt lub jego przedstawiciel zobowiązany jest współdziałać przy prowadzeniu procedur badania przedubojowego i pomagać urzędowemu lekarzowi weterynarii lub personelowi pomocniczemu przy wykonywaniu wszelkich niezbędnych procedur.

44. Agencja jest zobowiązana:

1) przy podejrzeniu dokonania nielegalnych procedur zażądać od właściciela lub posiadacza zwierzęcia lub upoważnionego prywatnie praktykującego lekarza weterynarii przedstawienia szczegółowych informacji, uzasadniających charakter procedury;

2) przy podejrzeniu oszustwa, ustaleniu naruszeń i pozytywnych rezultatów kontroli, przeprowadzonej zgodnie z zapisami niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej, podejmować odpowiednie równomierne, efektywne środki zapobiegające;

3) przy potwierdzeniu wykonania nielegalnych procedur, zastosowania nieautoryzowanych

substancji lub preparatów lub uzasadnionego zawiadomienia o podejrzeniu ich zastosowania prowadzić:

- a) kontrolę drogą badania zwierząt w gospodarstwie pochodzenia w celu wykrycia trybu zastosowania, ewentualnych śladów implantu;
- b) oficjalny pobór próbek wody pitnej i pasz w celu wykrycia obecności substancji zakazanych lub nieautoryzowanych w gospodarstwach prowadzących hodowlę, utrzymywanie lub tuczenie zwierząt lub w gospodarstwach pochodzenia tych zwierząt;
- c) kontrolę drogą badania pasz i wody pitnej w gospodarstwach pochodzenia, a także ściekach w przypadku gospodarstw rybackich;
- d) niezbędną kontrolę klasyfikacji pochodzenia nieautoryzowanych substancji lub produktów, a także zwierząt u których je zastosowano;
- e) urzędową kontrolę drogą badania, przewidzianą w punkcie 41 niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej;

4) przed wydaniem autoryzacji prawa dostawy na rynek leków o przeznaczeniu weterynaryjnym, przeznaczonych dla zastosowania u zwierząt produkcyjnych, przekonać się o tym, że terytorialne upoważnione laboratoria poinformowały krajowe laboratoria referencyjne o stosowanych metodach badania, mających na celu wykrycie pozostałości.

45. Dla stylbenów, pochodnych stylbenów, ich soli i estrów, środków antytyroidowych, steroidów, laktony kwasu rezorcynowego, w tym zeranol, β -agoniści; substancji nieautoryzowanych do zastosowania u zwierząt produkcyjnych, takich jak: Aristolochia spp. i preparaty uzyskane z niej, chloramfenikol, chloroform, chlorpromazyna, kolchicina, dapson, dimetriadol, metronidazol, nitrofurany (włącznie z furazolidonem), ronidazol, pozytywne rezultaty, uzyskane przy zastosowaniu codziennej metody, powinny być potwierdzane metodą referencyjną w ramach Krajowego Laboratorium Referencyjnego.

Dla wszystkich substancji w przypadku zaskarżenia sprzecznej analizy rezultaty powinny być potwierdzone w Krajowym Laboratorium Referencyjnym i przy potwierdzeniu rezultatu przekroczenia dopuszczalnego poziomu dla odpowiedniej substancji płatność dokonywana jest na korzyść powoda.

46. Przy uzyskaniu pozytywnych rezultatów w warunkach, przewidzianych niniejszą Normą Weterynaryjno-Sanitarną, Agencja:

- 1) wymaga w najkrótszym czasie:
 - a) wszystkich elementów, niezbędnych dla identyfikacji zwierzęcia lub gospodarstwa pochodzenia;
 - b) informacji o badaniu przedubojowym i jego rezultatach;
- 2) żąda przeprowadzenia:
 - a) badania gospodarstwa pochodzenia, w zależności od przypadku, w celu określenia przyczyn obecności pozostałości;
 - b) w przypadku nielegalnych procedur na zwierzętach – badanie źródła/źródeł danych substancji lub preparatów, w zależności od przypadku, na poziomie ich produkcji, procedur, przechowywania, przewozu, zastosowania, dystrybucji lub sprzedaży;
 - c) wszystkie pozostałe niezbędne badania dodatkowe.

47. Zwierzęta, od których pobrano próbki, należy dokładnie identyfikować i zastosować procedurę zakazu weterynaryjnego w gospodarstwach, w których znajdowały się przed otrzymaniem rezultatów prowadzonych badań.

48. Jeśli rezultaty badania obowiązkowej próbki wskazują na zastosowanie nielegalnych procedur, Agencja powinna niezwłocznie zapewnić urzędową kontrolę danego gospodarstwa. Przeprowadzone śledztwo powinno zapewnić urzędową numerację lub identyfikację wszystkich zwierząt i pobranie obowiązkowej próbki, w pierwszej kolejności, dla poboru statystycznego, prowadzonego na podstawie międzynarodowo uznanych zasad naukowych.

49. Jeśli badanie wskazuje na obecność pozostałości autoryzowanych substancji lub substancji zanieczyszczających, przekraczających maksymalne dopuszczalne poziomy pozostałości, Agencja prowadzi badanie gospodarstwa pochodzenia, w zależności od przypadku, dla określenia przyczyn przekraczania maksymalnie dopuszczalnego poziomu pozostałości.

W zależności od rezultatów przeprowadzonego badania Agencja podejmuje niezbędne środki, mające na celu zapewnienie zdrowia społecznego, posiadając upoważnienia, w zależności od przypadku, do zakazania uboju zwierząt z danego gospodarstwa, na określony okres karencji, wskazany w instrukcjach użytkowania substancji i leków o przeznaczeniu weterynaryjnym.

Przy powtórnych naruszeniach dotyczących przekroczenia maksymalnego poziomu pozostałości w momencie sprzedaży produktów na rynek przez hodowcę zwierząt lub przedsiębiorstwo przetwórcze, Agencja będzie wykonywać powtórny kontrolę zgodnie z zapisami niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej u właściciela lub posiadacza zwierząt lub produktów odpowiedniego gospodarstwa i/lub przedsiębiorstwa w ciągu nie mniej niż 6 miesięcy, zakazując sprzedaż produktów lub tusz do czasu uzyskania rezultatów badania pobranych próbek.

Jeśli podejrzenie potwierdzone jest rezultatami badania, właściciel lub posiadacz zwierząt pokrywa koszty przeprowadzenia badań i kontroli.

Wszystkie rezultaty, wskazujące na przekroczenie maksymalnego dopuszczalnego poziomu, prowadzą do wycofania produktów i tusz z obrotu spożywczego.

Zniszczenie zwierząt z pozytywnymi rezultatami odbywa się pod kontrolą Agencji na koszt gospodarza zwierzęcia bez rekompensaty strat.

50. Pododdziały terytorialne Krajowej Agencji Bezpieczeństwa Produktów Spożywczych mają następujące upoważnienia:

- a) rozdzielają według obiektów ilość próbek z planu liczbowego, przewidzianego dla rejonu/jednostki samorządowej;
- b) obserwują i zapewniają pobór próbek i wysyłkę próbek do Centrum;
- c) prowadzą badanie obiektów, w których ustalono pozytywne rezultaty i informują Centrum o wykrytych wadach i podjętych środkach;
- d) wykonują inne czynności w ramach niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej i ustawodawstwa krajowego.

[P.50 zmieniono PP[III]51 z dnia 16.01.13, MO15-17/22.01.13 str.89]

Rozdział 2

Upoważnione laboratoria

51. Centrum, zlokalizowane w mieście Kiszyńów na ul. Murelor 3:

1) jest Krajowym Laboratorium Referencyjnym dla kontroli pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego;

2) upoważnione jest do określania pozostałości substancji hormonalnych, tyreostatycznych, β -agonistów, substancji przeciwbakteryjnych, leków o przeznaczeniu weterynaryjnym (chloramfenikol, dimetridazol, nitrofurany, sulfamidy, iwermektin, substancje trankwilizujące i β -blokery), pestycydów chloroorganicznych i PCB, pestycydów fosforoorganicznych, karbamidów i perytroidów, metali ciężkich, arsenu i mikotoksyn;

3) prowadzi swą działalność zgodnie z zapisami niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej przy minimalnych warunkach funkcjonowania, wykonując zadania i ponosząc odpowiedzialność za swe upoważnienia, nadane przez Agencję;

4) jest zobowiązane:

a) dysponować wykwalifikowanymi kadrami, posiadającymi wiadomości teoretyczne i techniczne, stosowane przy specjalnych badaniach;

b) posiadać niezbędne wyposażenie (aparatura, inwentarz, substancje) dla wykonywania analiz;

c) dysponować odpowiednią infrastrukturą administracyjną;

d) posiadać zaktualizowany wykaz substancji referencyjnych, substancji dla wykorzystywania w praktyce weterynaryjnej, zootechnicznej i rolniczej, a także producentów i sprzedawców tych substancji, znać aktualne regulaminy ich użytkowania;

e) zapewnić znajomość norm i metod międzynarodowych w danej dziedzinie;

f) brać udział w okresowych testach laboratoryjnych i międzylaboratoryjnych, organizowanych przez Agencję w celu prawidłowego zapoznania się z wykorzystaniem metod i procedur dla zapewnienia dokładności rezultatów analiz;

g) koordynować działalność laboratoriów terytorialnych, upoważnionych do badania pozostałości, między innymi koordynować normy i metody analizy dla każdej pozostałości lub dla każdej grupy danych pozostałości;

h) pomagać agencji przy opracowywaniu rocznego programu nadzoru nad pozostałościami;

i) okresowo organizować testy porównawcze dla każdej pozostałości lub grupy pozostałości, dla których zostały upoważnione laboratoria terytorialne;

j) zapewnić upowszechnienie informacji, napływających od regionalnych laboratoriów referencyjnych;

k) zapewnić personelowi możliwość uczestniczenia w organizowanych kursach podwyższenia kwalifikacji;

l) przekonać się o tym, że upoważnione terytorialne laboratoria przestrzegają ustalonych maksymalnych dopuszczalnych poziomów pozostałości;

5) posiada następujące upoważnienia:

a) sporządza roczny program nadzoru i kontroli substancji, przedstawia go do zatwierdzenia Agencji, obserwuje i okresowo informuje Agencję o jego wykonaniu;

b) wykonuje cały zakres analiz, mających na celu wykrycie substancji i ich pozostałości, przewidzianych w oficjalnych regulaminach;

c) przyswaja i promuje nowe metody i techniczne podejścia do analizy;

d) szkoli i ocenia personel oddziałów kontroli pozostałości w celu prawidłowego przyswojenia i zastosowania metod analitycznych;

e) organizuje i sprawdza przeprowadzenie testów wewnątrz- i międzylaboratoryjnych;

f) proponuje Agencji organizację śledztwa i udział w nim w celu określania źródeł zanieczyszczenia substancjami i pozostałościami zwierząt i ich produktów;

g) współpracuje z laboratoriami krajowymi innych państw w specyficznej dziedzinie działalności;

h) wykonuje wszelkie inne obowiązki w granicach niniejszej normy i ustawodawstwa krajowego.

52. Laboratoria terytorialne upoważnione do wykrywania substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w ich produktach powinny działać zgodnie z zapisami niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej przy minimalnych warunkach funkcjonowania, wypełniając zadania i ponosząc odpowiedzialność za realizację upoważnień, udzielonych przez Agencję. Agencja przypisuje rejony do upoważnionych laboratoriów terytorialnych w zależności od ich położenia geograficznego i ich wielkości.

Artykuł V

Środki, podejmowane przy ustaleniu naruszeń

53. W przypadku wykrycia substancji lub preparatów, wskazanych w punkcie 3 niniejszej Normy Weterynaryjno-Sanitarnej u nieautoryzowanych właścicieli lub posiadaczy, nakładany jest na nich zakaz weterynaryjny i podlegają oni oficjalnej kontroli do czasu podjęcia środków, zaleconych przez Agencję, w zależności od charakteru wykrytych substancji.

54. W okresie zakazu weterynaryjno-sanitarnego zwierzęta przetrzymywane są w danym gospodarstwie lub na fermie pochodzenia, nie przekazywane są innej osobie, za wyjątkiem zwierząt, będących pod oficjalną kontrolą.

Przy potwierdzeniu zastosowania nielegalnych procedur zwierzęta, z rezultatami pozytywnymi, podlegają niezwłocznemu ubojowi lub wysłaniu do ubojni, wyposażonej w niezbędne urządzenia i wyposażenie do utylizacji (zniszczenia), na podstawie certyfikatu weterynaryjno-sanitarnego, uzasadniającego ubój. Jeśli ubojnia nie posiada niezbędnego wyposażenia, zabite w taki sposób zwierzęta wysyłane są do zakładu przetwórczego z wysokim poziomem bezpieczeństwa. Pobranie i badanie próbek z całej podejrzanej partii zwierząt, należących do kontrolowanego gospodarstwa, wykonywane jest na koszt właściciela lub posiadacza zwierząt.

Jeśli rezultaty połowy lub większej części pobranych reprezentacyjnych próbek są pozytywne, gospodarz zwierząt może prosić o przeprowadzenie kontroli wszystkich podejrzanych zwierząt w gospodarstwie lub o ich zniszczenie.

W ciągu kolejnych co najmniej 12 miesięcy gospodarstwa, należące do danego właściciela, podlegają dokładnej urzędowej kontroli w celu ujawnienia wcześniej wykrytych pozostałości; w ciągu tego okresu rezultaty samokontroli nie są brane pod uwagę. Gospodarstwa lub przedsiębiorstwa, zabezpieczające dane gospodarstwo, poddawane są, z uwzględnieniem wykrytego naruszenia prawa, dodatkowej kontroli w celu wykrycia wskazanej substancji. Działania te dotyczą wszystkich gospodarstw i przedsiębiorstw tej sieci, która dostarcza danemu gospodarstwu zwierzęta lub pasze.

55. Upoważniony lekarz weterynarii ubojni posiada następujące obowiązki:

1) przy podejrzeniu lub istnieniu dowodów na to, że zwierzęta, dostarczane dla uboju, były obiektem nielegalnej procedury lub że zastosowano u nich nieautoryzowane substancje lub preparaty;

a) żądać, aby dane zwierzęta zostały zabite oddzielnie od innych partii zwierząt;

b) zatrzymać ich tusze i wnętrzności i pobierać próbki, niezbędne dla wykrycia odpowiednich substancji;

c) przy uzyskaniu pozytywnych rezultatów wysyłać tusze i wnętrzności do przedsiębiorstw przetwórczych z wysokim poziomem bezpieczeństwa, bez rekompensaty strat producentowi;

2) przy podejrzeniu lub istnieniu dowodów na to, że zwierzęta dostarczone na ubój, były obiektem legalnych procedur, ale nie był przestrzegany okres karencji, odłożyć ubój zwierząt do tego czasu, dopóki nie będzie dowodów na to, że pozostałości nie przekraczają maksymalnych dopuszczalnych poziomów. Ten okres w żadnym przypadku nie może być krótszy, niż okres karencji, przewidzianej dla danej substancji lub okres karencji, wskazany w autoryzacji dla dostawy na rynek odpowiedniego produktu. Przy tym w nadzwyczajnych przypadkach, jeśli stan zdrowia zwierząt wymaga tego lub wyposażenie ubojni nie pozwala na odłożenie uboju zwierząt, dopuszczalny jest ich ubój przed upływem okresu karencji lub okresu zakazu. Przy tym mięso i organy nie są dopuszczane do sprzedaży przed uzyskaniem przez upoważnionego lekarza weterynarii rezultatów kontroli urzędowej z laboratorium. Dla sprzedaży do spożycia jako pożywienie dla ludzi dopuszczane jest tylko mięso i organy, w których ilość pozostałości nie przekracza maksymalnych dopuszczalnych poziomów dla danej substancji;

3) wycofać z obrotu spożywczego tusze i produkty, w których ilość pozostałości przekracza maksymalne dopuszczalne poziomy dla danej substancji.

56. Przy potwierdzeniu obecności, wykorzystania lub produkcji substancji lub preparatów, nie zarejestrowanych w przedsiębiorstwie produkcyjnym, autoryzacja weterynaryjno-sanitarna tego przedsiębiorstwa wstrzymywana jest na czas przeprowadzenia dokładnej kontroli i usunięcia naruszeń w przedsiębiorstwie.

Przy powtórnym naruszeniu autoryzacja weterynaryjno-sanitarna odbierana jest ostatecznie.

57. Należy podejmować odpowiednie, jednakowe środki wobec wszystkich osób, które, w zależności od przypadku, odpowiedzialne są za dystrybucję lub zastosowanie nieautoryzowanych substancji lub preparatów, a także preparatów, autoryzowanych, ale wykorzystanych w innych celach, niż przewidziane obowiązującym ustawodawstwem.

58. Wszystkie formy uchylania się od współpracy z Agencją lub wszystkie formy przeszkadzania ze strony personelu lub osoby, odpowiedzialnej za ubojnię lub przedsiębiorstwa prywatnego w momencie przeprowadzenia inspekcji i pobierania niezbędnych próbek zgodnie z krajowymi planami nadzoru nad pozostałościami, a także w momencie prowadzenia badań lub kontroli, przewidzianych niniejszą Normą Weterynaryjno-Sanitarną, pociągają za sobą zastosowanie odpowiednich środków ze strony Agencji.

Artykuł VI

Import z innych państw

59. Wydanie zezwolenia weterynaryjno-sanitarnego na import żywych zwierząt, przeznaczonych na ubój, tusz, półtusz, produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz z innych państw odbywa się na podstawie gwarancji, dostarczanych przez stronę eksportującą, dotyczących nadzoru nad pozostałościami i substancjami, reglamentowanych niniejszą Normą Weterynaryjno-Sanitarną.

60. W przypadku, jeśli badanie importowanych zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz świadczy o wykorzystaniu nieautoryzowanych preparatów lub substancji dla procedur na zwierzętach:

a) Centrum informuje Agencję o pochodzeniu, charakterze zastosowanych substancji i odpowiedniej partii;

b) Agencja nasila kontrolę wszystkich grup zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz, posiadających to samo pochodzenie. Między innymi z kolejnych 10 partii, pochodzących z tego samego źródła, na posterunkach kontroli weterynaryjno-sanitarnej, zorganizowanych w ramach posterunków celnych, zostanie pobrana reprezentacyjna próbka dla każdej partii lub części partii i poddana badaniu na obecność pozostałości.

61. O rezultatach badania informowana jest Agencja, która na podstawie danych informacji prowadzi wszystkie badania, niezbędne dla ustalenia przyczyn i źródła wykrytego naruszenia i podejmuje środki, przewidziane niniejszą Normą Weterynaryjno-Sanitarną.

W przypadku, kiedy rezultaty powtórnej kontroli wskazują na obecność nieautoryzowanych substancji lub preparatów, pozostałości tych substancji lub preparatów lub na przekroczenie maksymalnego dopuszczalnego poziomu pozostałości:

a) partia lub odpowiednia część partii zwracana jest do państwa pochodzenia na koszt nadawcy lub przedstawiciela z notatką o przyczynach zwrotu partii w certyfikacie sanitarno-weterynaryjnym;

b) w zależności od charakteru ustalonych naruszeń i ryzyka, związanego z nimi, wyboru dotyczącego zwrotu, wykorzystania innych dozwolonych metod lub zniszczenia partii lub odpowiedniej części partii dokonuje nadawca, bez wypłaty mu jakiegokolwiek rekompensaty i odbywa się to pod kontrolą i nadzorem Agencji.

anexa

Załącznik

do Normy Sanitarno-Weterynaryjnej, ustalającej środki kontroli i nadzoru nad niektórymi substancjami i ich pozostałościami w organizmach żywych zwierząt i produktach z nich, a także pozostałościami leków o przeznaczeniu weterynaryjnym w produktach pochodzenia zwierzęcego

Określenie pozostałości substancji u gatunków zwierząt i w typach produktów pochodzenia zwierzęcego

Grupa substancji	Gatunek zwierzęcia i typy produktów pochodzenia zwierzęcego						
	Bydło, owce, kozy, świnię, konie	Drób	Zwierzęta gospodarstw rybnych	Mleko	Jaja	Mięso królicze i wyhodowanych dzikich zwierząt, odstrzelonych dzikich zwierząt*	Miód
1. Grupa A - substancje o działaniu anabolicznym i substancje nieautoryzowane:							
a) stylbeny, pochodne stylbenów, ich sole i estry	x	x	x			x	
b) środki antytyroidowe	x	x				x	
c) steroidy	x	x	x			x	
d) laktony kwasu rezorcyłowego, włącznie z zeranolem	x	x				x	
e) beta-agoniści	x	x				x	
f) substancje nieautoryzowane do wykorzystania u zwierząt produkcyjnych	x	x	x	x	x	x	
2. Grupa B - leki o przeznaczeniu weterynaryjnym i substancje zanieczyszczające							
1. Substancje przeciwbakteryjne	x	x	x	x	x	x	x
2. Inne leki o przeznaczeniu weterynaryjnym:							
a) przeciwwrobacze	x	x	x	x		x	
b) przeciw kokcydiozie i nitroimidazol	x	x			x	x	
c) karbamaty i	x	x				x	x

pyretroidy							
d) środki sedatywne	x						
e) niesteroidowe środki przeciwzapalne	x	x	x			x	
f) inne substancje farmakologicznie aktywne							
3. Inne substancje i środki zanieczyszczające środowisko naturalne:							
a) związki chloroorganiczne, PBC	x	x	x	x	x	x	x
b) związki fosforoorganiczne	x			x			x
c) metale ciężkie	x	x	x	x		x	x
d) mikotoksyny	x	x	x	x			
e) barwniki			x				
f) inne substancje							

*) Dla odstrzelonych dzikich zwierząt prowadzone jest tylko określenie metali ciężkich.